

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1251/2023
14.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вера Кузељевић, адвокат из ..., против туженог „Инвекта Груп“ доо Београд, чији је пуномоћник Марко Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 296/22 од 13. децембра 2022. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 296/2022 од 13. децембра 2022. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 296/22 од 13.12.2022. године, укинута је пресуда Основног суда у Ужицу П1 682/19 од 19. октобра 2021. године и одлучено о тужбеном захтеву, тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати укупно 1.227.246,00 динара: на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде због потпуног губитка радне способности у временском периоду од 2. септембра 2015. године до 22.12.2015. године износ од укупно 78.409,00 динара са припадајућом каматом, на име изгубљене зараде због делимичног губитка радне способности од 30% у временском периоду од 23.12.2015. године до 31.12.2018. године, износ од 248.837,00 динара са затезном каматом, на име месечне ренте због умањења радне способности од 30% трајно, 8.107,00 динара почев од 01. јануара 2019. године па надаље, док се околности не измене, са припадајућом законском затезном каматом на доцњу за исплату сваке месечне рате, на име накнаде нематеријалне штете износе од 130.000,00 динара за претрпљене физичке болове, 170.000,00 динара за претрпљени страх и 600.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 516.186,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих разлога предвиђених одредбама члана 407. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у складу са одредбама чл.403. став 2. тачка 3. и 408. ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.72/11 ...18/20), Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, али је другостепени суд пропустио да утврди одлучне чињенице које омогућују испитивање правилности закључка о постојању одговорности туженог за спорну штету, односно о обиму ове одговорности.

Побијана пресуда заснована је на утврђењу да је тужени на основу уговора пружао услуге одржавања хигијене у објекту „ББ“ у Тужилац је дана 24. августа 2015. године, био код туженог, у сврху запослења, када му је објашњено да се картонска амбалажа одлаже у контејнер висине 2,5 до 3 метара, тако да се ређа ручно кроз врата, док се контејнер не напуни до половине, а да се потом врата затварају и картон убацује одозго. Нема података да је тужени превидео да се картон у контејнер убацује уз неко помагало, нити да је тужени обезбедио средства за одлагање амбалаже убацивањем картона у контејнер одозго. Тужилац је, без закључења уговора о раду, започео радно ангажовање код туженог дана 31.08.2015. године у поподневној смени. Дана 02.09.2015. године, тужилац је од палета из магацина направио платформу висине пола метра, па се попео на ову платформу и са ње одлагао картоне. Непознато лице протрчало је поред палета, наскочило на њих, тужилац је због тога пао, задобио прелом врата леве бутне кости, а предметна материјална и нематеријална штета је последица ове повреде.

Одлуку о обавези туженог да тужиоцу надокнади материјалну и нематеријалну штету суд је засновао на одредбама члана 164. Закона о раду, 154. Закона о облигационим односима и члана 9. Закона о безбедности и здрављу на раду („Сл. гласник РС“, бр.101/05).

Основано се ревизијом указује да утврђене чињенице нису довољне и не дају основа за испитивање правилности закључка другостепеног суда о постојању одговорности туженог за предметну штету.

Наиме, суд приликом одлучивања полази од претпоставке да је тужени био у обавези да обезбеди додатна средства за обављање посла одлагања картона у контејнер, пропуштајући да разјасни да ли су таква средства заиста била неопходна за успешно обављање посла. Висина контејнера није тачно утврђена, нити да ли је тужилац могао да досегне ову висину и убаци картоне када је стајао на подлози на којој се налазио контејнер, подизањем руке изнад главе и одбацивањем картона од себе. Суд се не бави чињеницама да ли је тужиоцу дана 24.08.2015. године предочено како одлаже картон након затварања врата на контејнеру, нити да ли се он распитивао да ли је дозвољено да он поставља платформе у сврху убацивања картона. Надаље, није утврђено да ли се контејнер налази на јавној површини намењеној коришћењу неограниченог броја трећих лица или пак о пословном простору за обављање делатности „ББ“ у ..., те да ли је тужилац постављањем платформи ометао кретање трећих лица. Изостало је и утврђење да ли је тужилац тражио, односно добио дозволу за постављање платформи од палета, са које је пао.

Пошто у поновљеном поступку утврди напред наведене чињенице, суд ће бити у прилици да донесе закључак о постојању одговорности туженог по одредбама чл.164. Закона о раду и 154. Закона о облигационим односима, те да ли постоје околности предвиђене чланом 177. ЗОО за потпуно, односно делимично искључење његове одговорности. По овим одредбама тужени се може делимично ослободити одговорности ако постоје узроци, односно радње тужиоца и трећих лица које су довеле

до штете, односно допринеле настанку штете, а тужени их није могао предвидети, избећи или отклонити.

Осим тога, другостепени суд није утврдио чињенице везане за раније радно ангажовање тужиоца, накнаду која му је требала бити исплаћена за рад на одржавању хигијене код туженог, у ком временском периоду је тужилац био потпуно онемогућен да ради због повреде на дан 2. септембра 2015. године, када је наставио да се радно ангажује и на којим пословима, које чињенице су по одредбама чланова 195, 189. став 3. и 188. ст.1. и 2. ЗОО, неопходне за одлуку о основаности висине постављеног тужбеног захтева за накнаду материјалне штете, за случај да се у поновљеном поступку утврди да постоји одговорност туженог за накнаду спорне штете.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 416. став 3. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић